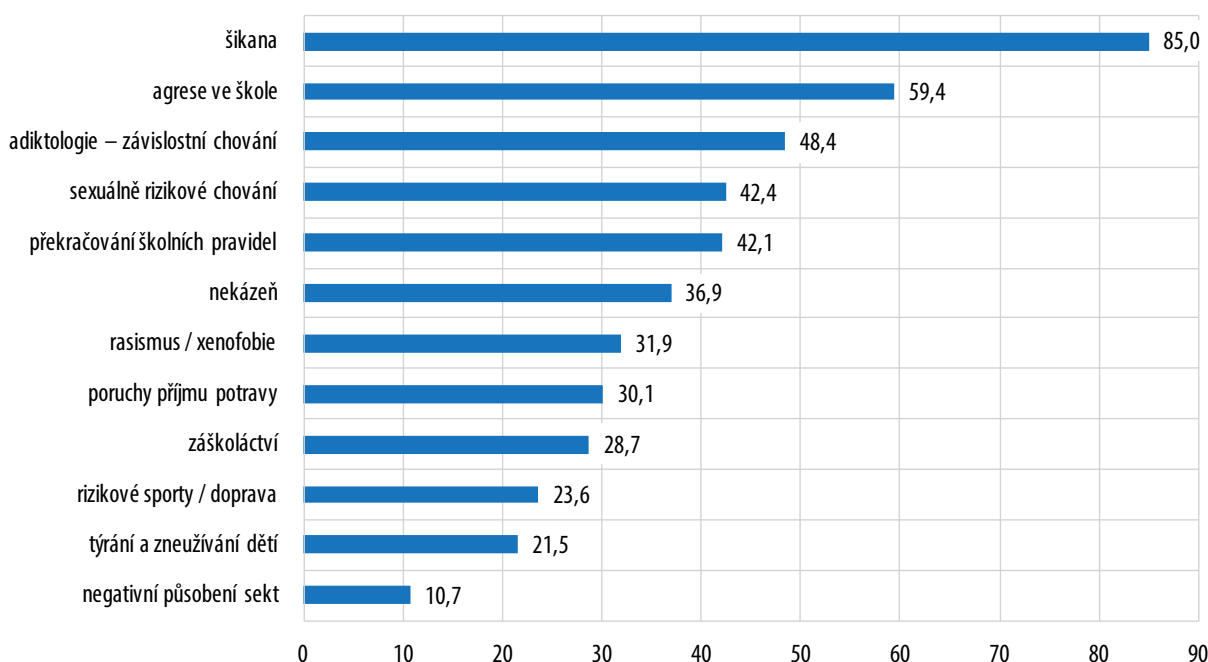

Školy si mohou při realizaci minimálního preventivního programu zvolit program externího partnera, např. nestátní neziskové organizace, pedagogicko-psychologické poradny, střediska výchovné péče apod. Nějaký již existující externě zpracovaný program využily přibližně dvě pětiny všech škol. Výrazně častěji takový program využily plně organizované školy (52,4 %) oproti školám jen s 1. stupněm (27,7 %). Na jaké typy rizikového chování se tyto programy zaměřovaly, zobrazuje graf č. 6.

Graf 6

Zaměření externích programů – podíl škol (v %)

Externí programy se výrazně nejčastěji zaměřovaly na problematiku šikany, školy také často využívaly programy zaměřené na agresi ve škole a závislostní chování. V nejmenší míře byly využívány externě zpracované programy zaměřené na negativní působení sekt, týrání a zneužívání dětí, rizikové sporty a rizika v dopravě.

Nejvyšší rozdíl při porovnání základních škol jen s 1. stupněm a plně organizovaných škol byl zjištěn v oblastech, které se týkají spíše starších žáků – závislostního chování a sexuálního rizikového chování (externí programy zaměřené na tyto typy rizikového chování realizovaly častěji plně organizované školy).